

Glade dage i Lyngby tilbage i 1992. John Larsen – nederst midt i billedet – er med til at fejre det danske mesterskab.

Opdaget på en færge

John Larsen ser tilbage på en karriere, der indbragte ham to danske mesterskaber med Lyngby og var tæt på at byde på en EM-triumf og en kontrakt med Chelsea.

■ ■ ■ Af Allan Priess Poulsen – Foto: JJ Kommunikation og Per Kjærbye

John Larsens fodboldkarriere tog for alvor fart under en færgetur i 1981. Vel at mærke en færgetur som han ikke selv var en del af. Og ja, det giver rent faktisk mening.

Forklaringen er den, at formanden i Helsingør IF på færgen talte højlydt med en række øvrige fodboldledere og på et tidspunkt blev spurgt til niveauet hos en af klubbens angribere. Svaret fik Lyngbys formand Hans Bjerg-Pedersen, der ikke var en del af selskabet, men tilfældigt sad i nærheden, til at spidse ører.

- Formanden sagde, at Helsingør havde en forsvarsspiller, der var meget bedre, og det var så mig. Alt det noterede Hans Bjerg ned, og kort efter var de ude at kigge på mig, og så lavede vi en aftale, fortæller John Larsen fra sin ejendoms-mæglervirksomhed i barndomsbyen Hornbæk.

Fodboldtrøjen er skiftet ud med en nydelig hvid skjorte, og manken er blevet grå, men minderne om karrieren står stadig lysende klare for den nu 47-årige nord-sjællænder.

John Larsen i Lyngby-trøjen i nærkamp med Michael Manniche. Til venstre er det Morten Wieghorst.

Allerede i sin anden sæson i Lyngby blev det imod alle odds til et dansk mesterskab sammen med klubbens vel nok bedste og mest talentfulde mandskab til dato. Det talte blandt andre spillere som Michael Schäfer, John Helt, Bent Christensen og Flemming Christensen.

- Det var helt sikkert en af min karrieres største oplevelser. Klubben var rykket op et par år forinden og var slet ikke vant til at være i det selskab, så stemningen var fuldstændig euforisk, husker John Larsen.

”Jeg kom direkte fra de danske grusbaner og ind at spille over for Vialli. Der fandtes ikke nogen større angribere end ham dengang”

John Larsen

VEJLE STOD I VEJEN

Eneste afbræk fra i alt 11 sæsoner i Lyngby kom, da en række investorer, der blev kendt som ”de fem købmand”, i slutningen af 1980'erne kastede masser af penge efter at opbygge et slagkraftigt hold i Vejle. Profiler som Allan

Simonsen, Preben Elkjær og Steen Tychosen samt unge talenter som Peter Kjær og Johnny Mølby var dog ikke nok til at gøre satsningen til en succes, og i 1990 var klubben sågar tæt på at rykke ud af den bedste række.

På det mere personlige plan blev tiden i det jyske heller ikke ligefrem bedret af, at Vejle i to omgange spolerede mulige udlandseventyr for John Larsen. Da Steen Tychosen vendte hjem til Vejle efter et ophold i Lausanne, havde schweizerne følere ude, ligesom engelske Chelsea meldte sig på banen med et konkret tilbud.

- Vejle ville ikke slippe mig, da Lausanne viste interesse, og de var helt umulige, da Chelsea kom med et udspil. Dengang arbejdede man meget med overgangssummer, og Vejle ville have hele overgangssummen, og så kunne jeg bare få ugelønnen, fortæller John Larsen.

FARVEL TIL DRØMMEN OM EM

I stedet blev det altså til en periode mere i Lyngby, og den blev indledt med endnu en skuffelse og en evig påmindelse om, hvad der kunne have været. Det meste af 1991-sæsonen blev spoleret af en alvorlig lærskade, og i foråret 1992, da landstræner Richard Møller Nielsen var på tribunen på Lyngby Stadion, blev John Larsens EM-drømme slukket noget så eftertrykkeligt.

BLÅ BOG

Navn: John Larsen

Alder: 47 år

Familieforhold: Gift med Charlotte - sammen har de Simone på 16 og Marco på 14.

Beskæftigelse: Indehaver af Danbolig i Hornbæk og træner for Hornbæk IF's førstehold i serie 2

Karriere: Helsingør (1980-1981), Lyngby (1982-1988), Vejle (1989-1990), Lyngby (1991-1994), Helsingør (1994)

Landskampe: 19

- Ricardo havde altid haft meget fidus til mig, fordi han vidste, at jeg lukkede godt af og aldrig slog op i banen, så jeg havde om ikke andet haft en fair chance for at komme med til EM i Sverige. Men jeg blev skadet efter et eller to minutter af kampen, og så var det løb kørt, fortæller han vel vidende at netop EM i 1992 endte med at blive den største begivenhed i dansk fodboldhistorie.

John Larsen havde dog allerede haft sine oplevelser med landholdet under både Sepp Piontek og Richard Møller Nielsen. Et af de personlige højdepunkter indtraf, da han i sin første A-landskamp blev sat til at markere en af datidens farligste målscorere i en venskabskamp mod Italien i Pisa.

- Jeg kom direkte fra de danske grusbaner og ind at spille over for Vialli. Der fand-

JOHN LARSEN OM:

Den sjoveste kamp i karrieren:

- Jeg var med til at slå Grækenland 7-1 i en VM-kvalifikationskamp i 1989. Det var en lækker sommerdag i Parken, der var en fantastisk stemning, og kasserne væltede bare ind.

Den bedste spiller:

- Ubetinget Peter Schmeichel fordi hans bundniveau var så utroligt højt. Han var enten fantastisk god eller bare god. Og det er ikke bare på grund af alle de store redninger. Stikninger, der mod andre målmænd blev til friløbere, gik han jo frem og tog, inden nogen overhovedet opdagede, at det kunne blive til en chance. For mig at se er der ingen målmænd, der nogensinde har været i nærheden af hans niveau.

Ricard Møller Nielsen:

- I hans øjne var jeg nok en loyal soldat, for han sagde altid, at hvis man starter med at spille til nul, så kan det ikke gå helt galt. Hans store problem var, at han kom til i en overgangsfase, hvor spillerne næsten var større end holdet. Og hverken han eller Sepp havde været på kursus i individuel coaching. Det gik man ikke så meget op i dengang.

Det nuværende landsholds presseboykot efter VM-kvalifikationskampen mod Portugal:

- På en eller anden måde kan jeg godt sætte mig ind i, at man midt i euforien lukker døren og siger "fuck you" efter at være blevet kritiseret så unuanceret igennem lang tid. Ekstra Bladets fodboldredaktør Allan Pedersen mente, at det var det dårligste landshold i 30 år. Jeg synes, det er mere bemærkelsesværdigt, at han har skrevet om fodbold i 30 år uden at have forstand på det.

tes ikke nogen større angribere end ham dengang, så det var jo en helt vild ilddåb, griner John Larsen.

DM-TITEL SOM PLASTER

Som et plaster på EM-såret var John Larsen i 1992 igen med til at vinde DM-titlen i Lyngby og blev dermed den eneste spiller, der har deltaget aktivt i begge klubbens

mesterskaber. Et par år senere stod den på nedtrapning og 2. division i Helsingør, inden han vendte endeligt tilbage til Hornbæk, hvor det hele begyndte som ungdomsspiller.

I Hornbæk fungerer han altså nu som ejendomsmægler, ligesom han er træner for byens bedste fodboldhold i serie 2. En ansættelse, som han forsikrer, udeluk-

kende handler om at give sin fødeby og barndomsklub en hjælpende hånd og ikke om problemer med at sige farvel til sin sport.

- Jeg har altid haft et afslappet forhold til min fodboldkarriere forstået på den måde, at det ikke var en verden, der imponerede mig så meget, at jeg havde besvær med at slippe den igen, siger han.